

Det er også den baggrund, jeg forstår der er for beslutningsforslaget og også for opfordringen fra den albanske regering til NATO om at stille en styrke på benene.

Der er jo ingen tvivl om, at vi har at gøre med et utrolig fattigt land og et land, hvor demokratiet er skrøbeligt. Derfor er det også forståeligt, ikke mindst i lyset af, at vi for nylig har været nødt til at hjælpe med stabile forhold, at et sådant ønske opstår.

Det haster. Det er formentlig noget af det vigtigste, at det sker i løbet af kort tid.

Det er en humanitær opgave, og det er jo udtrykkeligt præciseret, at der er to hovedformål, nemlig at lette en sikker og hurtig levering af humanitær bistand til flygtninge fra Kosovo og dernæst at bistå med at skabe sikre forhold for det humanitære arbejde. Det er to klare, afgrænsede målsætninger.

Dertil kommer nogle rules of engagement, som er klart afstemt til opgaven og tager betydelige forbehold i magtanvendelsen.

Mandatet drejer sig udtrykkeligt om albansk område; det er de forudsætninger, der ligger for beslutningsforslaget. Det er klart, sådan som det står i bemærkningerne, og sådan som udenrigsministeren har præciseret det, at skal de forudsætninger ændres, må det naturligvis ske med forelæggelse for Folketinget og i salen her.

Jeg skal ikke føje meget til, bortset fra at man selvfølgelig kan have forskellige opfattelser, sådan som det også er kommet frem her under debatten, af, hvorvidt indsættelsen af landtropper i forbindelse med brohoveder eller lign. kan være en fornuftig aktion. Men det har sådan set ikke noget med beslutningsforslaget her at gøre.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at hvad enten man har den ene eller den anden opfattelse af en sådan indsættelse af landtropper, så ville det være urimeligt så at sige at bruge dette forslag som en kattelerm for en så principiel beslutning fra dansk side. Den bør naturligvis tages her i salen. Det tror jeg der er almindelig enighed om; det vil jeg da i hvert fald meget gerne præcisere.

Med baggrund i de forudsætninger, som jeg har omtalt, kan vi fra radikal side varmt støtte forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Vi mener, der er en lang række uafklarede spørgsmål, og de spørgsmål vil vi med respekt for muligheden for at få det vedtaget eller forkastet på tirsdag søge afklaret under udvalgs-

arbejdet i løbet af weekenden, bl.a. den præcise funktion, som denne her styrke har i forhold til nødhjælpsarbejdet. Det er jo en humanitær aktion, og derfor er det selvfølgelig rart at få præciseret og få afklaret præcist, hvordan den spiller sammen med det humanitære arbejde.

Der er unægtelig meget – og det er jo ikke bare hr. Jensbys udtalelser, men meget andet – der tyder på, at det her ikke bare er en humanitær styrke, men at det også er en forberedelse til en interventionsstyrke. Jeg henviser til de bemærkninger, der står på side 3 i forslaget, hvor der lægges op til den mulighed, at styrkens karakter ændres:

»Der vil kunne ske en udvikling i situationen«, hedder det, »der kan medføre et ændret behov, hvorfor det vil kunne komme på tale at ændre det danske bidrag. Skulle der opstå behov for væsentlige justeringer i det danske bidrag eller ske større ændringer i styrkens opgaver på en måde, der kan berøre det danske bidrag, vil regeringen rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn herom eller, om nødvendigt, på ny forelægge sagen for Folketinget.«

Der er helt tydeligt lagt op dels til masser af elastik, dels til – under rådførelse med Det Udenrigspolitiske Nævn og eventuelt Folketinget, javel – at denne her styrke meget hurtigt kan komme til at have et helt andet formål.

Det formål kan man jo så være enig i eller uenig i. Det formål kan man så diskutere, men det, der bare er det afgørende, er, at man er klar over, hvad det er, man laver, og at man ikke gradvis bliver fanget ind af en udvikling, som man så ikke kan styre.

Vi synes, at et af de store problemer, hvis det her bliver forløberen for en interventionsstyrke, er, at vi får en stadig tættere sammenblanding af kamptropper og humanitære tropper, altså humanitære interventioner med det formål at beskytte nødhjælp og så egentlige kamptropper. Det bliver vanskeligere og vanskeligere at skelne, og hvad vil konsekvensen af det blive? Ja, konsekvensen af det vil selvfølgelig i fremtiden blive, at man vil se humanitære indsatser til at beskytte nødhjælp som forløbere for kamptropper og derfor angribe dem som kamptropper.

Dermed vil vi risikere at kunne lægge gift for støtte til humanitære aktioner ud i fremtiden, og det synes vi er utrolig farligt. Det er derfor, vi synes, det er relevant at prøve at have i hvert fald en opdeling her, der hedder, at det humanitære arbejde altså er noget, som foregår igen-